

# El disbarat espanyol

**E**n castellà, abans castís i ara en desús, hi ha un substantiu –*dislate*– que defineix perfectament la pròpia conducta. En la conducta espanyola, en general, un dislate és un disbarat. I un disbarat exactament és el que està passant aquesta legislatura. També en castís, però aquest de casa, en la investidura de Mariano Rajoy tot són vuits i nous i cartes que no lliguen. No lliga la majoria absoluta. Per encarrilar la qüestió d'una manera sensata, l'única possible, el grup de Ciutadans al Congrés s'hauria d'abstenir i el PSOE hauria de facilitar l'abstenció necessària. La resta són conjectures estèrils.

El primer que no cedeix perquè tot plegat tinga un sentit és el mateix Albert Rivera. Ciutadans rebutja el vot positiu i, per ara, només es planteja l'abstenció. La decisió complica molt la maniobra, perquè aleshores l'abstenció dels socialistes hauria de ser molt més nombrosa. La que calga per garantir, en segona volta, que els vots positius a Rajoy superen els negatius. I aquí arriben els segons que no cedeixen, que són els mateixos socialistes. En la reunió que dimarts de la setmana passada van fer Rajoy i Pedro Sánchez, el secretari general del PSOE no va canviar d'actitud. Ni vot positiu ni abstenció. Sánchez va tornar a insistir en la necessitat que el candidat popular es treballi la investidura i que pacti "amb la dreta nacionalista". Però la "dreta nacionalista" ni és de dretes –almenys, tant de dretes com el PP– ni és "nacionalista", perquè el nou Partit Demòcrata Català és independentista. I no cal dir que Ciutadans no en vol saber res, ni del PNB, ni encara menys dels ex-convergens.

En una cosa té raó Pedro Sánchez: Mariano Rajoy ha estat i és incapaç de lligar acords estables amb els altres partits, amb "la dreta", per assegurar-se la investidura. No pot fer-ho amb Ciutadans. En realitat, no pot fer-ho amb ningú, perquè, per molt que Rajoy apel·le ara a la "responsabilitat", quan el PP governa amb majoria absoluta és el més irresponsable de tots.

És possible que les grans declaracions d'aquests dies acaben variant. Podria ser que Ciutadans canviara l'abstenció pel vot positiu. I podria ser també que el consell federal del PSOE acabara acceptant facilitar la investidura de Mariano Rajoy amb l'abstenció necessària i l'argument final que unes terceres eleccions són pitjors. El resultat final, però, seria un govern dèbil que potser no podria ajustar el sostre de dèficit públic i ni tan sols aprovar els pressupostos. Les terceres eleccions no són cap hipòtesi temerària. Però, en tot cas, el que queda clar és el disbarat. El dislate. A Espanya fer política sensata és una aspiració insensata.

I l'Ibex, que cau...



## La Galeria

### 57 LITERATURA

#### Entrevista a Eva Prenafeta

Àstrid Bierge

### 59 MÓN EDITORIAL

### 60 CINEMA

#### La reina del Photoshop sonor

Àlex Gorina

### 61 TELEVISIÓ

#### Estiu 2

Toni de la Torre

### 62 TEATRE

#### Sense conseqüències?

Francesc Foguet i Boreu

### 63 ART

#### Halsman: ironia implosiva

Ricard Mas Peinado

### 64 ART

#### Sixena

Francesc Fontana

### 65 GASTRONOMIA | J. Fàbrega

#### Els turistes vénen a Espanya

**Disseny:** Ana Vanesa Prieto

**Disseny de la capçalera:** Toni Payà

**Disseny de la portada:** Toni Payà

**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València)

**Tel.:** 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). **Tel.:** 932 384 262.

**Nous projectes:** Zaida Torregrosa

**Subscripcions:** Maria Josep Cánovas

**Administració:** Pilar Martí

**Fotomecànica i impressió:** Rotimpres

*Aiguaviva (Gironès).*

**Dipòsit legal:** V-853-1984

Amb el suport:



**Generalitat de Catalunya**

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*